

skab, der paa en Maade gif fallit, og de vare bestemte til at kunne gjøre 16 Miles Fart, og laae ikke mere end 8 Fod dybt i Vandet. For 150,000 Rd. à 200,000 Rd. vil man enten kunne kjøbe eller selv kunne bygge et saadant Fartoi. Jeg kan dog ikke troe Andet end, at det høie Thing vil stemme imod, at bevilge Penge til denne Skruekonneri, der hverken vil være det Gne eller det Andet, for spagt til at være Krigsskib, for dyrt og for lidet hurtig til at kunne benyttes til en saadan Forposttjeneste. — Spørgsmaalet bliver, hvilke Skibe vi helst skulle anskaffe, og hvor vi skulle anskaffe dem. Jeg vil strax tilstaae, at jeg ikke ynder disse Montorer; der er saa lidt Skib, de ligge i den Grad lavt paa Vandet, at de vist, som allerede bemærket af et æret Medlem, have seet deres bedste Tid og efterhaanden ville gaae af Mode. Om vi imidlertid skulle have Skibe just af den Størrelse, som her er nævnt, er et andet Spørgsmaal. Jeg hælder til at troe, at vi efter vore Forhold ville kunne være vel tjente med, om vi gif til en Udgift af 1,200,000 Rd. og derfor fik et Skib med 8—9 Tommers Plader og det fornødne Skytis enten casemateret eller i Taarne — det vil jeg lade staae hen. — Dette vil være et Skib, vi rimeligviis kunne anskaffe i Løbet af 3 Aar. Jeg tilstaaer, at jeg vilde finde det fuldkommen rigtigt, om vi indskrænkede os til selv at bygge. Jeg har tidligere haft en stor Ulyst til at være med til at udvikle det større Byggeri her paa Bærstet, men jeg er kommen paa andre Tanker i de senere Aar, og jeg skal sige hvorfor. Siden 1864 er der kommet en anden Orden i Forretningernes Besørgelse paa Bærstet end tilforn, en Orden, der er saa betydelig til det Bedre, at vi nu kunne vente at faae mere Frugt ud af Bærstets Virksomhed. Vi have nu begyndt — og med Held — at bygge Jernskibe, og jeg troer, at jo mere vi arbejde i den Retning, desto bedre bliver Arbejdet. Jeg har saaledes al Grund til at troe, at det nye Skib Nr. 53 vil vise sig som et udmærket godt Skib i alle dets Dele, hvad Farten angaaer osv. Dette er Noget, vi snart kunne vente at faae Underretning om. Medens jeg altsaa troer, at vi nu ere paa

bedre Veie end tidligere, har jeg paa den anden Side nogen Grund til at troe, at man i Udlandet er paa flettere Veie med at levere det, man paatager sig. Der er i de senere Aar forskjellige Tegne paa, at den gamle Erklighed, som ellers har været bekjendt i England, er bleven nogen svækket, og de Prover, vi have gjort paa at anskaffe Krigsskibe i England, have bragt os sørgelige Erfaringer. Det første var „Wolf Drake“, som af et verdensbekjendt Huus var contraheret at skulle præstere 8 Miles Fart, men da vi fik det, saa havde det kun 8 Miles Fart. Manden fik sine Penge, men vi fik ikke vor Fart. Det andet Exempel var det bedrøvelige „Danmark“, som kostede os 2½ Million og som nu koster os, saavidt jeg veed, 300,000 Rd. at reparere; det er et Skib, som aldeles er gaaet af Mode. Jeg beklager ikke, at man har anvendt disse Penge paa det, da vi nu engang have det; jeg indseer, at det var fristende at gjøre Noget ved det for dog at faae nogen Brug af det. Dersom vi altsaa ville have noget nyt Skib, anseer jeg det for bedst, at vi selv bygge det. Der er et æret Medlem (Abder), som med stor Varme og stærk Overbeviisning har paastaet, at vi skulle kjøbe i Udlandet. Jeg siger dertil Nei; lader os hellere være noget længere om at bygge her i Landet, saa er det dog langt bedre at gjøre dette end at udsætte sig for alle de Ulemper, der følge af at være i Fremmedes Hænder. Naar vi sætte et Skib i Bygning efter det, som nu er under Arbejde, saa have vi ikke Behov at udvide vore Værksteder, men vi have det Held, at vi kunne beskæftige dem paa en forstandig Maade, og om der ogsaa gaaer en noget længere Tid med, saa staae vi os upaatvivlelig bedre ved at holde os til vort Eget end ved at henvende os navnlig til England. Om Frankrig vil jeg ikke tale, da det er forholdsviis lidt, der er contraheret med dette Land om Krigsskibe; men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at vor sydlige Nabo, Preussen, fik bygget et meget kstbart og stort Pantserkib — jeg troer — i Bordeaux, men da det naaede Canalen, var det i en saadan Tilstand, at det som Vrag maatte tye ind til Plymouth. Der er nævnt et Navn, „Stærkødder“. Sa,